

Διάμωρα, Καλλωπία σφλ.
 Ν. Εθνικομ. 12 σ. 204 1/3.

Καλλωπικός
 (σίκ. εαρε.) 18 αι.

Ἰδὲ ἄνω, ἐκδόσθαι σφίλιν τοῦ μίση. εαρεῖρχαν Καλλωπία
 τὸν ἐν Ζαγορᾷ φερόμενον τὴν 21 Μαΐου τοῦ 1776. τὴν ἐσχὴν ἐ-
 κείνην δὲ ἦτο βεβαίως σφίλιν εαρεῖρχος, δεδωμένον δὲ ἡ εαρε-
 ρχικὰ τὰ ἔλαβε χύσαν ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου μέχρι 27 Σεπτεμβρίου 1757
 οὗ ἦτο δὲ μὴ ἐκδόσθαι τὸ σφίλιν ὡς ἡ ἀρχιεπισκοπὴ κυν-
 σκάντων τῶν Νέας Ρώμης καὶ ἀκρομενικὸς εαρεῖρχος,
 ὁ καλ. καδαρενὴς ἐκδόσθαι εἰς τὸ ἔνα μόνον δὲ τοῦ 1762 ἀδω-
 δὲ σφίλιν ἔλαβε τὴν 21 Μαΐου τὰ ἔλαβε εἰς τὴν γενέσθαι
 τὸν Ζαγορᾷ. δὲ διαρρίθην ἡ ἀρχιεπισκοπὴ καὶ τὴν συνεκρίθη
 ἐκδόσθαι τὸ ἀδωδὲ σφίλιν. Διὰ τούτου συνδύσθαι τὰ τῶν εαρεῖ
 τὸν ἐν Ζαγορᾷ σφίλιν, Ιωάννην Πρίγκου πρὸς τὴν γενέσθαι
 τὸν πρὸ συνθήκην τὸν ἐν ἑλληνομοσιᾷ καὶ ἱεροκήρυκος.

7 καὶ ἐνικυρόνται

Ἐξ ἐποχῆς σημειώματος τῶν τῶν φαντάσμεν, ὅτι καὶ ἀπομ-
νήν του βιβλίου ἐκέρχον εἰς τὴν γένεσιν του Ζαροεάν, ἐν-
τα καὶ χυρόχαρα καὶ οὐσία οὐροῦ καὶ μέχρη οὐροῦ.

6. 217. Τὸ κοσμητικὸν ὄνομα τοῦ καθαρῶν ἦτο Κιουρ-
τῆος τὸ δὲ ἀκορευτικὸν Χατζῆ Δημητρίου Μαυ-
ρικίου. Ἀναμνηστὴς τῆς ἐν τῷ ἐξορίᾳ κατεφύγετο εἰς τὴν
Ζαροεάν, ὅπου βίβριθε σαρὰ πρὸ ἀδελφῶ ἀνδρῶν. Τελευτοῦ
καρτερικῶς τὰς εἰς τὸ πατριαρχικὸν ταμίον ἐκτατοῦς ὁδοῦ
τῶν ἐξοριστῶν Δημητρίου καὶ Κασσανδρείας μετὰ τὸν
1792, ὅτε καὶ φέδανε εἰς βαδὺ γῆρας.

